

תת"ע 10081/01/19 - מדינת ישראל נגד אוביצקי גל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10081-01-19 מדינת ישראל נ' אוביצקי גל
תיק חיצוני: 90118401653

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אוביצקי גל

הכרעת דין

עקב המצב, הדיון שהיה קבוע ליום 6.4.20 בוטל. במצב הדברים האמור, נוכח התוצאה אליה הגעתי, לא מצאתי לזמן את הצדדים לדיון נוסף כי אם ליתן את הכרעת הדין בהיעדרם.

בפתח הדברים, אני מוצא להודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מן המיוחס לו.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 - שימוש בטלפון נייד ללא דיבורית, וזאת לאחר שהנאשם ביקש להישפט בגין הודעת קנס שקיבל לידיו.

מטעם המדינה העיד עד תביעה אחד בלבד, השוטר צבי חפץ (להלן: "השוטר").

מטעם ההגנה העידו הנאשם, חברו מר אביחי קסא וכן הוריו, ה"ה שלמה ואינה אוביצקי. בנוסף, הגיש הנאשם פירוט שיחות מחברת פלאפון (נ/1) צילום של מכשיר הטלפון שלו (נ/2), וסיכום טיעוניו בכתב (נ/3).

בפני עדות יחידה מטעם המאשימה. כידוע חובה על בית המשפט להזהיר עצמו לפני שהוא מרשיע על סמך עדות יחידה, עובדה המלמדת על ספק מובנה באפשרות זאת והצורך בשכנוע מיוחד לשם הרשעה. במקרה זה, לאחר שבחנתי את עדותו של השוטר אל מול עדויות עדי ההגנה, לא שוכנעתי ברמה המספקת כי עדותו היחידה מצדיקה קביעה כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר ולפיכך אין לי אלא לזכות את הנאשם.

הדברים נכונים במיוחד שעה שעיקר עדותו של השוטר מבוססת על כלל "הקפאת הזכירה" ואין לו זיכרון ממשי מהאירוע עצמו. על מנת להתבסס על הרישום בדו"חות בלבד, חובה היא כי הדו"ח יהיה מפורט ככל האפשר ויכלול את כל

הפרטים הרלבנטיים (ר' לדוגמא עפ"ת 47113-12-17 חכמת אבו איוב, שם זוכה המערער בין היתר משום שהשוטרים לא רשמו את מספר הטלפון שלו בדו"ח).

התרשמתי מעדותו של השוטר כי מדובר בשוטר מקצועי ומהימן וכי רישום הדברים בדו"ח נעשה בצורה ברורה ומפורטת. יחד עם זאת, קיימים מספר פערים מינוריים, אשר כל אחד שלעצמו לא היה מצדיק את זיכוי של הנאשם אולם הצטרפותם יחד, אינו זניח-

1. ההבדל בין דבריו של השוטר לפיו היה מדובר בטלפון שחור אל מול התמונה שהוצגה נ/2- ובעניין זה אני מקבל את גרסת הנאשם ואביו כי נ/2 זה הטלפון שהיה ברשות הנאשם. אמנם קיימת מדבקה (מגנט) שחורה גדולה על גב הטלון אך עדיין רובו בהיר ולא שחור. בעניין זה אציין כי השוטר כלל לא עומת עם התמונה נ/., אך עדיין, מצאתי לקבל את גרסת הנאשם ואביו בעניין זה נוכח התרשמתי מעדותם.

2. טענת הנאשם וחברו מר קסא, כי היה ברכב אדם נוסף, דבר שלא צוין בדו"ח. למרות שלא הובא האדם הנוסף לעדות, אני מקבל, ולו מחמת הספק, את דבריהם של הנאשם ושל מר קסא בנושא.

3. טענת השוטר כי האדם הנוסף שהיה ברכב (קרי עד ההגנה מר קסא- א"ל), נרדם. כאמור בדו"ח ת/1, השוטר ציין כי האדם שישב ליד הנאשם, בעת הנסיעה "[ש]נרדם ברכב" (ת/1). עד ההגנה, אביחי קסא, מסר תיאור מפורט של המקרה, לא נחקר כלל בנושא זה והדבר לא הוטח בפניו, עובדה שיש בה כדי לחזק את גרסתו ולהטיל ספק בגרסת השוטר כי הוא נרדם.

4. פער הזמנים- השוטר טען כי העבירה בוצעה בשעה 06:15. פלט התקשורת נ/1 מלמד כי הנאשם התקשר לאמו בשעה 06:12:57 ולאחר מכן בשעה 06:20:52. אמנם, הדבר אינו מתיישב עם גרסתו של הנאשם כי נעצר בשעה 05:41, אך אין בכך כדי לסתור את גרסתו של הנאשם ואת גרסת אמו, הגב' אינה אוביצקי, כי הנאשם התקשר אליה כשנתפס ולאחר מכן התקשר אליה בשנית כדי לספר שקיבל את הדו"ח. דברים אשר חוזקו אף בעדותו של עד ההגנה אביחי קסא (עמ' 9 ש' 21-24).

בנוסף, מצאתי כי גרסאות עדי ההגנה לא נסתרו באופן המצדיק דחייתן וקביעה כי אין בהן אמת.

עדויות של הנאשם לא היתה מושלמת, אך כידוע אין חובה עליו להוכיח את גרסתו ודי אם יש בגרסתו כדי להטיל ספק סביר בראיות התביעה. לא מצאתי בפער שיש בגרסתו לגבי לוחות הזמנים כדי להצדיק דחיית גרסתו במלואה, ומעבר לפער זה לא מצאתי סתירות נוספות בגרסתו או בין גרסתו לגרסת עדי ההגנה, בטח ולא כאלה היוורדות לשורשו של עניין.

כך הדבר גם לגבי גרסתו של עד ההגנה אביחי קסא, אשר לעתים נדמה כי תואמה עם גרסת הנאשם מראש (כך לגבי שעת העצירה והפעלת הוויז). להתרשמתי, עיקר גרסתו של מר קסא, לפיה הטלפון של הנאשם היה במתקן ולא בידיו, לא נסתר, כמו גם דבריו בעניין הנוסע הנוסף. זאת, בנוסף למשקל הראייתי שיש לתת להימנעות המאשימה מלהטיח בפניו כי כלל לא היה עד למקרה כיוון שלפי טענת השוטר נרדם ברכב.

עוד אציין כי עדותו של מר שלמה אוביצקי, רובה ככולה נסוב על סמך מה ששמע מאשתו באותו בוקר ולכן דבריו בעניין, תוכן השיחה או לבושו של הנאשם אינם קבילים, מפאת היותם מפי השמועה. יחד עם זאת, אני מקבל את דבריו, שלא נסתרו, באשר לטלפון עצמו, שהוא זה המתועד בת/2.

גם לעדותה של הגב' אינה אוביצקי, אין תרומה מלאה לזירת המחלוקת, שכן היא נסובה בעיקר על דברים שמסר לה הנאשם בשיחת הטלפון ולפיכך אינם קבילים. יחד עם זאת, יש בדבריה כדי לחזק את גרסתו של נאשם כי היו שתי שיחות אליה, שתיהן לאחר עצירתו של הנאשם.

לא מצאתי כי פלט התקשורת (נ/1), יכול להוביל להעדפה ברורה של גרסה אחת על פני רעותה. כאמור לעיל, מצאתי לקבל את גרסתו של הנאשם לפיה השיחה ראשונית לאמו היתה לאחר עצירתו ולפניה לא מתועדת שיחת טלפון בכל הפלט (שמתחיל משעה 00:00:00 של אותו יום). יחד עם זאת, אין בעצם היעדר תיעוד של שיחה כדי לשלול את גרסת השוטר.

מעבר לעובדה כי אין צורך להוכיח את עצם השיחה ודי בהחזקת הטלפון ביד כדי לבסס את כל יסודות העבירה (ר' **רע"פ 10020/16 ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל** [24.4.18], **עפ"ת 59264-12-19 בן וולפה** [11.12.20], ועוד), כידוע, הטלפונים הניידים של היום לא משמשים רק לשיחות ושיחות אף לא נערכות רק דרך הטלפון אלא גם דרך יישומונים שונים. מהבחינה האמורה, ניתן היה לטעון כי תיעוד תקשורת נתונים בטלפון של הנאשם, המלמדת על שימוש בשני יישומונים שונים טרם עצירתו (קרי, לפני השיחה לאמו), יכול לתמוך בגרסת השוטר, אך מהעבר השני יכול גם להתיישב עם טענת הנאשם ועד ההגנה קסא כי יישומון הווז עבד ביחד יישומון מוזיקה כלשהוא.

מאחר ואין בפלט התקשורת כדי לסייע בהכרעה בין גרסאות הצדדים, נותרו עדויות העדים והתרשמותי הישירה מהם ובעניין זה, על אף התלבטות ועל אף התרשמותי כי מהימנותו של השוטר עדיפה על פני זו של הנאשם ושל עד ההגנה, אין מדובר בהכרעה ברורה או הגעה לסף הראייתי הנדרש לשם הרשעה.

בסופו של יום, לאחר שעיינתי ושבתי ועיינתי בעדויות הצדדים ובראיות שהוצגו בפניי, נותר בליבי ספק באשר לאשמתו של הנאשם, אשר גם אם הינו קל עדיין הוא בגדר הספק הסביר.

לאור האמור, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח עותק מהכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תש"פ, 09 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

